

е купилъ той, не е хубаво. Какъ? — Като му го скотви безъ да го кълца. Той почва да го дъвче, но не може да се справи съ него. Тя му казва: нали ти казахъ, че това месо не е хубаво? И наистина, това месо може да бѫде отъ нѣкой 15 годишнъ волъ, или отъ нѣкоя стара свиня. Тя му казва: азъ нали ти казахъ, че трѣбваше да купишъ по-крѣхко месо. Мжжтъ казва: е, азъ като бѣхъ при касапина, той ми доказваше, споредъ своитѣ теории, че този волъ е младъ. Пѣкъ и азъ имамъ свои теории. Да, но ти като го ядешъ сега, доказващъ, че този волъ е старъ. Какъ доказващъ това нѣщо? — Като го ядешъ и не можешъ да го сдѣлвашъ хубаво. Какво заключение може да се извади отъ това доказателство? — Че старото месо мжчно се дѣвче, а младото месо лесно се дѣвче. Какво доказахте изобщо съ това? — Че месото или се дѣвче, или не се дѣвче. А пѣкъ сега азъ казвамъ: слушайте, дѣвчете една крѣхка круша! Тя е всѣкога млада, никога не оstarява. Въ крушитѣ има едно свойство, че тѣ никога не оставятъ, тѣ всѣкога сѫ млади, все по на шестъ мѣсѣца. Азъ не говоря за дѣрвото на крушата, но за самата круша, за нейния плодъ, който всѣкога е само по на 5—6—7 мѣсѣца, повече не може да седи. Значи, крушата е всѣкога млада, тя не може да бѫде повече отъ една година. Въ плодоветѣ вие всѣкога можете да бѫдете сигурни, тѣ не могатъ да бѫдатъ на повече отъ една година. А когато кажемъ, че сѫ прѣсни, то значи, че сѫ само по на 1—2—3 мѣсѣца.

Ако въ нашия разуменъ животъ влѣзатъ тия, до сега сѫществущи, теории и хипотези, той ще